

строго установено и никога не издаваше гласъ на несправедливо роптание или на злобливостъ.

Човѣчната душа на Б. Андреевъ остави симпатични спомени. Тя се цени високо отъ колегитѣ и отъ близкитѣ му. Андреевъ имаше нравствената мощъ винаги да стои далече отъ дребнавитѣ интриги и да не дава ухо на никакви ежби. Хубавитѣ природни заложби у този човѣкъ, стоплени отъ сърдечностъ и нѣжностъ, се чувствуваха не само въ живота му, а и на сцената. Неговитѣ образи разливаха благодущие и неподправена любовъ къмъ човѣка.

Това душевно богатство на Б. Андреевъ щастливо уравновесяваше човѣка отъ сцената и човѣка въ живота.

Богомилъ Андреевъ бѣше свършилъ въ Берлинъ частната школа на артиста-режисьоръ Н. О. Масалитиновъ. Още тамъ той бѣ усвоилъ основнитѣ принципи на художествения реализъмъ и се бѣ запозналъ съ традициитѣ на Московския художественъ театъръ. Когато заработи въ Народния театъръ, пакъ подъ ръководството на своя пръвъ значителенъ учителъ, той можа да продължи и да покаже на дѣло своето актьорско разбиране. Руската театрална школа бѣше сложила дълбокъ и траенъ отпечатъкъ върху неговия сцениченъ пътъ. Затова